DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 28 sierpnia 1963 r. **Nr 8/4/gr** Poz. 13—14

TREŚĆ

13

INSTRUKCJA Nr 3

Ministrów: Rolnictwa, Finansów oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu

z dnia 24 czerwca 1963 r.

(nr UR og — 003-34)

w sprawie ponownej klasyfikacji gruntów zmeliorowanych oraz ustalenia w związku z tym wymiaru podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw.

W związku z art. 10 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1958 r. Nr 31, poz. 136 i z 1962 r. Nr 34, poz. 158) oraz § 2 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1956 r. w sprawie klasyfikacji gruntów (Dz. U. z 1956 r. Nr 19, poz. 97 i z 1957 r. Nr 5, poz. 21) ustala się, co następuje:

§ 1.

1. Grunty zmeliorowane, na których urządzenia melioracyjne zostały oddane do użytku po przeprowadzeniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów w wyniku realizacji uchwały nr 224/56 Prezydium Rządu z dnia 5 maja 1956 r. w sprawie przeprowadzenia klasyfikacji gruntów na terenie całego kraju, podlegają ponownej klasyfikacji.
2. Ponowną klasyfikację gruntów zmeliorowanych (ust. 1) przeprowadza się w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1956 r. w sprawie klasyfikacji gruntów oraz w sposób przewidziany w instrukcji w sprawie przeprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 127 Ministra Rolnictwa z dnia 14 czerwca 1956 r. w sprawie zasad i technicznego wykonania klasyfikacji gruntów oraz wymaganych kwalifikacji dla osób przeprowadzających tę klasyfikację (Biuletyn Ministerstwa Rolnictwa Nr 11, poz. 62).
3. Ponowną klasyfikację gruntów zmeliorowanych (ust. 1) przeprowadza się:
   1) w odniesieniu do użytków zielonych (łąk i pastwisk) — w trzecim roku,
   2) w odniesieniu do gruntów ornych — w szóstym roku — licząc od roku kalendarzowego, w którym urządzenia melioracyjne oddane zostały do użytku.

§ 2.

1. Referaty wodnych melioracji prezydiów powiatowych rad narodowych sporządzą w 4 egzemplarzach wykazy gruntów zmeliorowanych, na których urządzenia melioracyjne zostały oddane do użytku w okresie od dnia 1 lipca 1956 r. do dnia 31 grudnia 1962 r. zaznaczając w wykazach datę oddania gruntów zmeliorowanych do użytku, po czym przekażą w terminie do dnia 30 września 1963 r. jeden egzemplarz wykazu do właściwego wojewódzkiego biura geodezji i urządzeń terenów rolnych, prezydium wojewódzkiej rady narodowej (nazywanych dalej wojewódzkimi biurami geodezji) i po jednym egzemplarzu — właściwym dla spraw wymiaru podatku gruntowego oraz obowiązkowych dostaw organom prezydiów rad narodowych, jeden zaś egzemplarz pozostawią u siebie w aktach.

   Wykazy te powinny zawierać następujące dane:
   1) nazwę obiektu (wieś, gromada, osiedle itp.),
   2) rodzaj wykonanych inwestycji melioracyjnych,
   3) termin oddania inwestycji melioracyjnych do użytku,
   4) wykaz nazwisk właścicieli (posiadaczy) zmeliorowanych gruntów,
   5) obszar zmeliorowanych gruntów w ha, należący do każdego z właścicieli (posiadaczy) tych gruntów.
2. Z uwagi na to, że wykazy opłat melioracyjnych, sporządzane przez referaty wodnych melioracji prezydiów powiatowych rad narodowych w wykonaniu przepisów § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu wodnych melioracji dla potrzeb rolnictwa, zawierają wszystkie dane wymienione w ust. 1 za wyjątkiem podania terminu oddania inwestycji melioracyjnych do użytku — wykazy, o których mowa w ust. 1, mogą być zastąpione kopiami wykazów opłat melioracyjnych, po uzupełnieniu ich informacją o terminie oddania inwestycji melioracyjnych do użytku.
3. Wojewódzkie biura geodezji w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wykazów (ust. 1) ustalą terminy ponownej klasyfikacji gruntów zmeliorowanych, z zachowaniem zasad, określonych w § 1 ust. 3 oraz w § 3.

§ 3.

1. Użytki zielone (łąki i pastwiska), na których urządzenia melioracyjne zostały oddane do użytku po przeprowadzeniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów, lecz przed dniem 31 grudnia 1960 r. oraz grunty orne, na których urządzenia melioracyjne zostały oddane do użytku po przeprowadzeniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów, lecz przed dniem 31 grudnia 1957 r., powinny być objęte ponowną klasyfikacją w pierwszej kolejności.
2. Terminy i kolejność przeprowadzenia ponownej klasyfikacji gruntów (ust. 1) ustala kierownik wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej (miasta stanowiącego województwo) w porozumieniu z wojewódzkim pełnomocnikiem do spraw klasyfikacji gruntów. Należy przy tym mieć na uwadze, aby ponowna klasyfikacja zmeliorowanych gruntów nie

przeszkodziła w zakończeniu gleboznawczej klasyfikacji gruntów w terminie ustalonym w § 1 uchwały Nr 279/62 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów.

§ 4.

1. W odniesieniu do gruntów zmeliorowanych, na których urządzenia melioracyjne zostały oddane do użytku po 1 stycznia 1963 r. referaty wodnych melioracji prezydiów powiatowych rad narodowych sporządzać będą sukcesywnie wykazy tych gruntów w 4 egzemplarzach. Po jednym egzemplarzu wykazów obejmujących wszystkie grunty, na których oddano do użytku urządzenia melioracyjne w ciągu danego roku kalendarzowego, referaty wodnych melioracji przekazywać będą właściwym wojewódzkim biurom geodezji oraz właściwym dla wymiaru podatku gruntowego oraz obowiązkowych dostaw organom rad narodowych w terminie do 31 marca każdego roku, poczynając od roku 1964. Jeden egzemplarz omawianych wykazów pozostaje w aktach referatu wodnych melioracji prezydiów powiatowych rad narodowych.

   Wykazy te powinny zawierać dane wymienione w § 2 ust. 1, bądź ust. 2.

2. Wojewódzkie biura geodezji, po otrzymaniu wykazów (ust. 1), ustalą w ciągu trzech miesięcy terminy ponownej klasyfikacji zmeliorowanych gruntów, z zachowaniem zasad określonych w § 1 ust. 3 niniejszej instrukcji.

§ 5.

1. Przy przeprowadzeniu gleboznawczej klasyfikacji na gruntach, gdzie urządzenia melioracyjne zostały oddane do użytku przed dokonaniem klasyfikacji gleboznawczej, klasy gruntów powinny być ustalane z uwzględnieniem istniejących melioracji, zgodnie z zasadami obowiązującej Tabeli Klas Gruntów, dotyczącymi bonitacji zmeliorowanych gruntów (Tabela Klas Gruntów wraz z komentarzami i instrukcjami regionalnymi).
2. W przypadkach, w których gleboznawczą klasyfikację gruntów przeprowadza się przed upływem trzech lat, licząc od roku oddania urządzeń melioracyjnych do użytku, po upływie tego okresu klasyfikacja gruntów powinna być sprawdzona w terenie i w razie potrzeby odpowiednio skorygowana z uwzględnieniem pełnego efektu wykonanych melioracji.

§ 6.

1. Do ewidencji gruntów wprowadza się klasy ustalone w wyniku ponownej klasyfikacji gruntów zmeliorowanych przeprowadzonej w trybie §§ 1—4 niniejszej instrukcji, a w odniesieniu do gruntów wymienionych w § 5 — klasy ustalone w wyniku gleboznawczej klasyfikacji gruntów.
2. W odniesieniu do gruntów zmeliorowanych dla których okres karencyjny, ustalony w art. 10 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa, jeszcze nie upłynął (użytki zielone — 4 lata, grunty orne — 7 lat), przy wymiarze podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw w okresie karencyjnym przyjmuje się klasy gruntów obowiązujące przed oddaniem urządzeń melioracyjnych do użytku, to znaczy:
   1) w przypadku oddania do użytku urządzeń melioracyjnych przed przyjęciem wyników gleboznawczej klasyfikacji gruntów — jako podstawę dla wymiarów w okresie karencyjnym uwzględnia się klasy gruntów ustalone na podstawie rejestru gruntów I-go etapu;
   2) w przypadku oddania do użytku urządzeń melioracyjnych po przyjęciu wyników klasyfikacji gleboznawczej — jako podstawę dla wymiarów, w okresie karencyjnym uwzględnia się klasy gruntów ustalone na podstawie gleboznawczej klasyfikacji.
3. Jeżeli przed oddaniem do użytku urządzeń melioracyjnych szacunkowa klasyfikacja gruntów była oczywiście wyższa od faktycznej jakości gleby i gleboznawcza klasyfikacja gruntów, o których mowa w § 5 ust. 1 niniejszej instrukcji, wykazała klasy niższe od klas ustalonych na podstawie klasyfikacji szacunkowej, wówczas dla wymiaru podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw należy przyjąć również i w okresie karencyjnym klasy gruntów ustalone na podstawie gleboznawczej klasyfikacji.

§ 7.

Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTER ROLNICTWA
inż. Jerzy Popko

w/z MINISTER FINANSÓW
J. Dusza

MINISTER PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU
inż. F. Pisula

14

OKÓLNIK Nr PO 11/63

z dnia 20 lipca 1963 r.

w sprawie opłaty skarbowej za zgodę na przesunięcie terminu wykonania dostaw kontraktowanych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawach skupu kontraktowanych nadwyżek trzody chlewnej dostawcy mogą otrzymać zapłatę za dostarczoną zakontraktowaną trzodę wg cen obowiązujących w skupie kontraktowanych zwierząt dopiero wtedy, gdy wykonają obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych. Z tych względów oraz celem zabezpieczenia terminowego wykonania obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, niejednokrotnie trzeba przesunąć termin zamierzonej dostawy zakontraktowanej już trzody mięsnosłoninowej. Takie przesunięcie terminu wykonania zawartej umowy może jednak nastąpić wyłącznie **za zgodą** prezydium gromadzkiej rady narodowej. Zgoda taka nie może być traktowana, z punktu widzenia przepisów o opłacie skarbowej, jako zezwolenie, które nadawałoby producentowi jakieś określone uprawnienie. Z tych też względów zgoda prezydium gromadzkiej rady narodowej na przesunięcie terminu dostawy zakontraktowanej trzody nie jest przedmiotem opłaty skarbowej. Opłacie tej nie podlega również pismo producenta wniesione do prezydium grn o uzgodnienie terminu dostawy zakontraktowanej trzody. Do takiego pisma należy bowiem zastosować przepis § 2 ust. 1 pkt. 20 rozp. Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia przedmiotów opłaty skarbowej, stawek opłaty oraz zwolnień od tej opłaty (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 3 z późn. zm.) skoro pismo takie jest składane w związku z koniecznością zabezpieczenia terminowej realizacji dostaw obowiązkowych zwierząt rzeźnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Gabjan

KOMUNIKAT Nr 13

Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla biegłych księgowych.

Zgodnie z § 12 Regulaminu Przewodu egzaminacyjnego dla biegłych księgowych (Dz. Urz. Min. Fin. z 1960 r. Nr 3, poz. 5 i Nr 7, poz. 16 oraz z 1962 r. Nr 5, poz. 9) — Państwowa Komisja Egzaminacyjna zawiadamia osoby ubiegające się o tytuł zawodowy dyplomowanego biegłego księgowego, że w miesiącu grudniu 1963 r. odbędzie się egzamin państwowy:

— **część pierwsza ogólna** z następujących przedmiotów:

a) podstawowe zagadnienia rachunkowości — egzamin ustny,

b) wybrane wiadomości z zakresu prawa — egzamin ustny,

c) organizacja gospodarki narodowej — egzamin ustny,

d) wybrane wiadomości ze statystyki — egzamin ustny,

e) zasady analizy działalności gospodarczej — egzamin pisemny;

— **część druga specjalistyczna** z następujących przedmiotów:

a) analiza działalności gospodarczej — egzamin ustny,

b) metody i technika pracy biegłego — egzamin ustny,

c) wybrane wiadomości z planowania — egzamin ustny,

d) rachunkowość — egzamin pisemny,

e) metody i technika pracy biegłego — egzamin pisemny.

Osoby ubiegające się o dopuszczenie do egzaminu część pierwsza ogólna powinny złożyć osobiście lub przesłać listem poleconym do Sekretariatu PKE w Warszawie przy Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Księgowych, ul. Sienkiewicza 12, nie później niż do dnia 30 września 1963 r. następujące dokumenty:

1) zgłoszenie do egzaminu w 2-ch egzemplarzach na specjalnych formularzach,

2) 5 podpisanych czytelnie fotografii formatu 4×6,

3) uwierzytelnione notarialnie lub wydane przez szkoły odpisy świadectw szkolnych,

4) oryginał zaświadczenia z aktualnego miejsca pracy, które m. in. powinno zawierać opinię o kwalifikacjach zawodowych i moralnych kandydata,

5) uwierzytelnione notarialnie odpisy świadectw z pracy, dokumentujące wymagany staż pracy i zajmowane stanowisko,

6) dowód wpłaty opłaty egzaminacyjnej w kwocie zł 300,—.

Formularze zgłoszenia do egzaminu można otrzymać w każdym Oddziale Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, a mianowicie:

Nazwa Oddziału	Adres	Telefon
Białystok	ul. Wesołowskiego 1 m. 52	37-41
Bydgoszcz	ul. Chodkiewicza 15, p. 17	241-37
Gdańsk	ul. Jaśkowa Dolina 47 A	425-30
Katowice	ul. Żwirki i Wigury 17	323-11
Kielce	ul. Żelazna 29	42-75
Koszalin	ul. Zwycięstwa 137	43-85
Kraków	ul. Rakowicka 27/19	252-30
Łódź	ul. Piotrkowska 53	375-02
Olsztyn	ul. Stefana Okrzei 19, bud. PKS	49-32
Opole	ul. Kośnego 6	43-23
Poznań	ul. Marchlewskiego 146/150	17-22 w. 194
Rzeszów	ul. Polskiego Czerwonego Krzyża 1 m. 44	40-96
Szczecin	ul. Partyzantów 1	398-32
Warszawa	ul. Kniewskiego 1	661-75
Wrocław	ul. Antoniego 12	376-27
Zielona Góra	ul. Boh. Stalingradu 17, III p.	35-91

Kandydaci, którzy poddali się egzaminowi część pierwsza ogólna lub część druga specjalistyczna w poprzednich sesjach egzaminacyjnych i nie złożyli w tych sesjach egzaminu z jednego przedmiotu, są obowiązani złożyć egzamin poprawkowy w grudniowej sesji egzaminacyjnej.

Kandydaci, o których mowa wyżej, zostaną zamieszczeni na liście zdających egzamin poprawkowy, jeżeli wpłacą w terminie do dnia 30 września 1963 r. opłatę egzaminacyjną w kwocie zł. 100,—.

Kandydaci, którzy zdali egzamin część pierwszą zostaną zamieszczeni na liście kandydatów zdających egzamin część drugą — jeżeli wpłacą do dnia 30 września 1963 r. opłatę egzaminacyjną w kwocie zł. 300,— i zgłoszą równocześnie odpowiedni wniosek do Sekretariatu PKE w Warszawie.

Opłaty egzaminacyjne należy wpłacać do PKO na konto Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, Sekretariat Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla biegłych księgowych, Sienkiewicza 12, I Oddział Miejski Warszawa 1—9—121.537.

Ośrodki egzaminacyjne zostaną ustalone we właściwym terminie w zależności od ilości zgłoszonych kandydatów z poszczególnych województw na część ogólną i specjalistyczną egzaminu.

Szczegółowe informacje dla kandydatów dopuszczonych do egzaminu państwowego, dotyczące sesji egzaminacyjnej jak: terminy, miejsce i godziny egzaminów zostaną podane do wiadomości zainteresowanym na 10 dni przed sesją egzaminacyjną.

Osobom niedopuszczonym do egzaminu państwowego dla biegłych księgowych zostaną zwrócone dokumenty oraz opłaty egzaminacyjne.

SEKRETARZ
M. Sławikowski

PRZEWODNICZĄCY PKE
mgr Z. Paryziński

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, że opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w roku 1964 pozostają niezmienione i wynoszić będą:

rocznie zł 40.—, półrocznie zł 22.—

Wpłaty za prenumeratę winny być dokonane **najpóźniej na 30 dni przed rozpoczęciem okresu prenumeraty** na r-k Ministerstwa Finansów Nr 1529-91/1-650, część 5/1, dział 7, rozdział 3, w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie. Na odcinku dowodu wpłaty należy w sposób czytelny podać cel wpłaty, okres czasu, którego wpłata dotyczy, nazwę i adres (z uwzględnieniem ulicy i Nr domu) dokonywującego wpłatę oraz ilość zapotrzebowanych egzemplarzy wydawnictwa.

Nadsyłanie pisemnych zamówień jest zbędne, gdyż wysyłanie wydawnictwa dokonywane będzie na podstawie otrzymywanych wpłat i ustaje automatycznie z końcem opłaconego okresu prenumeraty. Nadesłana wpłata będzie traktowana jako zamówienie.

Rachunki za prenumeratę nie będą wystawiane. Należy zwrócić uwagę na czytelny odcisk pieczęci firmowych. Nie należy wpłacać przelewem należności za Dzienniki wydane w latach ubiegłych, lecz zamawiać je za zaliczeniem pocztowym. Stali prenumeratorzy proszeni są o podawanie na dowodach wpłaty swojego numeru abonamentu.

Jednostki administracyjne objęte budżetem centralnym powinny zgłaszać zapotrzebowanie na bezpłatną prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów za pośrednictwem właściwego ministerstwa (urzędu centralnego), a jednostki objęte budżetem terenowym — za pośrednictwem prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Zapotrzebowanie to winno być dokonywane w granicach niezbędnych potrzeb przy ścisłym przestrzeganiu zasady największej oszczędności. Prenumerata na rok 1964 będzie przyjmowana **tylko do 30 listopada b.r.** Dziennik Urzędowy nie jest miesięcznikiem i wychodzi w miarę nagromadzenia się materiałów do druku.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10/12

OPŁATA POCZTOWA ZRYCZAŁTOWANA

Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Minister-
Należność za prenumeratę należy wpłacać na r-k Minister-
stwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-650, cz. 5/1, dz. 7 rozdz. 3 w V-tym Oddziale Miejskim NBP w Warszawie.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie.

Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA

PWPW-89461-63. Nakł. 30.000. L-84.